

[Hagen Hagensen.]

til, at man i det hele fik taget spørgsmålet om meddelelse af fri proces op til en gennemgang. Der kan være noget, der taler for, at der i visse tilfælde måske skal være lidt strammere regler for, hvornår der gives fri proces, og der kan være noget, der måske taler for, at der i andre forhold måske skulle kunne gives fri proces, hvor der ikke gives nu. Det vil vi gerne se nærmere på under et udvalgsarbejde.

Det andet spørgsmål, der er fremme her, er problemet om, hvorvidt der skal kunne gives bødeforelæg på stedet. Der er allerede herom gjort bemærkninger, ikke mindst af fru Lone Dybkjær, som jeg i mangt og meget kan slutte mig til. Jeg vil blot herom sige, at vi er positivt indstillet over for noget, der kan forenkles, men omvendt betænkelige ved, hvad der kan følge deraf, hvis ikke der bliver fastlagt ganske nøje regler. Vi kan i hvert fald ikke umiddelbart gå ind for, at det er justitsministeren, der bliver bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler herfor, ligesom det også må være givet, at det takstsystem, der eventuelt kommer i brug, må være klart fastlagt gennem domstolens fastlæggelse af, hvad disse forseelser nu engang skal belægges med af bøder.

Der kan være grund til igen at sige, at det måske i sig selv kan være betænkeligt, at det er én politimand, der kan give bødeforelæg, men på den anden side må man vel føje til, at hvis der skal være 2 politimænd i alle forhold, kan det nok blive for tungt virkende. Vi må prøve på at finde frem til en smidig ordning, der alligevel indeholder en vis form for garanti over for den, der deltager i selve bødeforelægget, og den, der skal modtage det.

Må jeg dernæst gøre en enkelt bemærkning om de juridiske eksamener og om, hvad de kan bruges til. Jeg kan godt se, at med det nye skalasystem skal der ændringer til. Jeg vil blot have lov til at sige, at der for dem, der skal udnævnes inden for embedskarrieren, er prøver eller bedømmelser, som ikke helt og fuldt kommer til at gælde for dem, der skal have sagførerbeskikkelse, og derfor er jeg knap så enig i den form, man har givet det her i forslaget.

Jeg synes, det kan være godt, at man kan beskæftige 2 advokatfuldmægtige — for dem, der nu kan det; der er måske blot

det at sige, at det burde man have ført igenem for nogle år siden; jeg er næsten bange for, at tiden er ved at være lidt forpasset dertil.

Vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde for at få klaret tingene op, og vi kan medvirke til en hel del af dem.

Ebba Strange (SF):

Som hr. Hagen Hagensen så træffende udtrykte sig, er det en blandet landhandel, vi har med at gøre her. Det kan være lidt svært sådan at få styr på det hele på én gang, så jeg vil prøve at gå de forskellige forslag igennem i nogenlunde kronologisk rækkefølge.

§ 1, nr. 2, 3, 7, 8, 9 og 10, handler om ophævelse af regler om, at man skal have bestået bestemte eksamener for at beklæde visse nærmere bestemte juridiske embeder. Det kan vi fra mit partis side helt og fuldt tilslutte os. Vi tror ikke ret meget på, at eksamenskarakterer er afgørende for et menneskes kvalifikationer. Vi tror, at et menneskes kvalifikationer til det job, han bestrider, først viser sig, når han sidder ude i jobbet, og ikke når han sidder ved eksamensbordet, så det synes vi er meget positivt.

Med hensyn til nr. 4 og 5 er det jo egentlig ikke lovændringer, men bare bestemmelser, der overføres til retsplejeloven. Derved får man så pludselig øje på nogle regler, vi som lægfolk måske slet ikke er klare over eksisterer, og jeg må da ligesom hr. Tange sige, at jeg også er lidt forbløffet over, at man overhovedet som dommer kan have et fast lønnet job ved siden af. Nu ved vi jo noget om dommeres lønninger, og vi ved også noget om andre menneskers lønninger i dette land, og jeg er forbløffet over, at vi har sådan en bestemmelse, så hvis der bliver lejlighed til det i udvalget, vil jeg da meget gerne være med til at røkke ved det og fjerne det helt. Jeg synes, det forekommer umiddelbart urimeligt, at det overhovedet kan lade sig gøre.

Med hensyn til nr. 11, som vedrører autorisation af 2 fuldmægtige til hver advokat, synes jeg, det er rimeligt, set i en uddannelsesmæssig sammenhæng, for så vidt de kan beskæftiges hos den pågældende advokat.

Så er der det andet hovedområde, og det er det, der vedrører forbrugerlovgivningen.